

[Helge Larsen.]

på den ene side og den enkelte borger på den anden, eller sagt på en anden måde: den enkelte borgers forhold til den regulering, som er nødvendig i det moderne samfund. Det moderne samfund er jo alle vegne i verden i sin komplicerede form nødt til at gribe regulerende ind, og heri ligger naturligvis en fare for overadministration. Det gælder om at finde den rette balance mellem den enkelte borger og den nødvendige administration. Jeg tror, det er overordentlig værdifuldt, at ombudsmanden nu også får adgang til at beskæftige sig med den kommunale forvaltning. Det vil øge borgerens følelse af, at han er sikret mod urimeligheder, ganske som ombudsmandens adgang til at følge den statslige forvaltning har vist sig meget værdifuld. Men jeg tror, at vi derudover må se at finde frem til en større adgang for borgeren til at blive bekendt med begrundelsen for trufne administrative afgørelser både i almene og i mere individuelle sager. Jeg er sikker på, at det ville øge forståelsen for samfundets nødvendige indgreb og fjerne en del utilfredshed og surhed.

Sammenfattende kan vi vel gøre landets stilling i dag op sådan, at de sidste 3-4 års store fremgang er truet af 3 ting: en indkomst- og omkostningsstigning, som har sin rod i for store udvidelser i foråret, en væsentlig forværring af landbrugets stilling og, som den tredje, de øgede og hårdere konkurrencevilkår, vi står over for med baggrund i markedsdannelserne.

Jeg føler mig overbevist om, at vi kan løse disse opgaver, men det er så også et tvingende bud, en art kategorisk imperativ til os alle her i salen, til alle i befolkningen og vel navnlig til organisationslederne, at vi ikke forspilder mulighederne og ikke lader vanskeligheder uløst på grund af gold strid og egensindig pukken på interesser og krav. Jeg tror, vi kan løse problemerne gennem samarbejde, og derfor bør et samarbejdende folkestyre være det danske demokratis svar på den udfordring, som vore dages mange skelsættende begivenheder stiller os over for.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.

Medlem af folketinget Hanne Budtz har meddelt mig, at hun ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Mener den højtærede justitsminister, at det ved den gældende ægteskabslov, herunder navnlig dens § 2, er tilstrækkeligt tydeliggjort, at en hjemmearbejdende hustru er forsørger i ægteskabet, således at dette bl. a. må medføre, at hendes død ved et ulykkestilfælde bør være grundlag for at yde erstatning for tab af forsørger?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Mødet udsat kl. 12¹³.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Aksel Larsen: Det tør vel nok siges, at den højtærede statsministers redegørelse, som dagspressen med konsekvent konservatisme kalder for „trontalen“, ikke var ligefrem opsigtsvækkende ved sit indhold. Hvis det er sandt, at den regering, der regerer mindst, er den bedste for folket — og hvis regeringen ikke agter at regere, altså at gennemføre love og foranstaltninger i højere grad end bebudet af den højtærede statsminister i åbningstalen — ja, så skulle vi altså kunne glæde os til den kommende tid. Men ligervis som det ikke altid går så galt, som præsten prædiker, så er det jo ingenlunde sandsynligt, at det vil komme til at gå så godt og stiltfærdigt, som den højtærede statsministers redegørelse syntes at bebude. Der er vel tværtimod grund til den antagelse, at der, om jeg så må sige, senere på sæsonen vil blive foreslået ganske gennemgribende foranstaltninger.

Dette skal ikke opfattes som en kritik af den højtærede statsminister. Så usikkert som regeringsgrundlaget jo må være efter den nyeste samarbejdsaftale mellem de to regeringspartier, er det kun rimeligt, at regeringens officielle programerklæring måtte blive så, skal vi sige stiltfærdigt. Den kunne